

בע"ה כ' בתמוז תשע"א

22.7.2011

גליון מס'. 2661.

פרשת מטות

בעיניו היו שרות
צפרי גרעדן
ונוצות של זקב נשרו
על הספרים.

אך אני חשבת בקפידה ילדותית:
השחוק אינו הגון
לכעל זקן.
אינו הגון לכעל הלכה -
אינו הגון לאב.

זלדה, שירים/ בהוצאת הקיבוץ המאוחד

שעור פרשת השבוע: יכין אפשטיין

ימי החול		שבת	
4.59	זמן תפילין /טלית	19.24	הדלקת נרות
9.19	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.41-19.43	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.02	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.21	צאת השבת

אחות תורנית השבת - חגית קאופמן

שבת
שלום

האם הקב"ה מניח תפילין?

בעקבות חטאם של בני ישראל עם בנות מואב ומדין ומותם של עשרים וארבעה אלף איש מישראל בחטאם (פרק כה, א-ט), מצווה הקב"ה את משה בפרשתנו לצאת למלחמה על מנת לנקום במדיינים על מעשיהם (פרק לא, א-ב): 'וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. נָקַם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תִּאֲסָף אֶל עַמִּיךָ. הַקַּבִּי"ה מְדַגֵּישׁ כִּי מִלְחָמָה זֹאת מֵהוּוּה נִקְמָה בְּעַם הַמִּדְיָנִי עַל כֵּךְ שִׁפְעָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל. בַּפְּסוּק הַבָּא, כֹּאשֶׁר מֹשֶׁה מוֹסֵר אֶת הַצִּוּוּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הוּא מְצִיג לְהַם אוֹתוֹ בְּצוּרָה שׁוֹנָה (שם, ג): 'וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל הָעָם לֵאמֹר הִחְלַצְנוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לְצַבָּא וַיְהִיו עַל מִדְיָן לְתַת נִקְמַת ה' בְּמִדְיָן. שְׁלֵא כְמוֹ הַקַּבִּי"ה, מְצִיב מִשֶׁה מִטְרָה אַחֲרַת לְמִלְחָמָה. לֹא אֶת נִקְמַת יִשְׂרָאֵל מִבְּקֵשׁ מִשֶׁה לְהַעֲמִיד לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם שֶׁל הַלּוֹחֲמִים אֲלֵא אֶת נִקְמַתוֹ שֶׁל א-ל נִקְמוֹת. וְכֵךְ מְסַבֵּר זֹאת הַמְדַרֵּשׁ (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פֶּרֶשֶׁת מִטוֹת כַּב, ב):

'לְתַת נִקְמַת ה' בְּמִדְיָן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר 'נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' וּמִשֶׁה אָמַר 'נִקְמַת ה' בְּמִדְיָן? אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַם: אֵינּוּ אֲלֵא דִיקוּ (=עֲלִבּוֹן) שֶׁלְכֶם שִׁגְרָמוּ לִי לְהַזִּיק אוֹתָן. אָמַר מִשֶׁה: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אִם הֵינְנוּ עֵרְלִים אוֹ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים אוֹ כּוֹפְרֵי מִצְוֹת לֹא הִיוּ שׁוֹנְאִין אוֹתָנוּ, וְאֵינְנוּ רוֹדְפִין אַחֲרֵינוּ אֲלֵא בְּשִׁבִיל תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לָנוּ, הַלֵּכֵךְ הַנִּקְמָה שֶׁלְךָ - לְתַת נִקְמַת ה' בְּמִדְיָן.

נִרְאֶה שְׁכוּוֹנָתוֹ שֶׁל הַמְדַרֵּשׁ הוּא לְהַדְגִישׁ כִּי צַד בְּמַעֲרַכַת הַיַּחֲסִים הַזֶּה בֵּין הַקַּבִּי"ה וְעַם יִשְׂרָאֵל, כֹּל אֶחָד מֵהַצַּדִּים מְעוֹנֵיין בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל הַצַּד הַשֵּׁנִי. הַקַּבִּי"ה חָפֵץ בְּטוֹבָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַם יִשְׂרָאֵל רּוֹצֵה לְגָרוּם נַחַת רוּחַ לְהַקַּבִּי"ה. רְעִיוֹן זֶה, הַמְּבוֹסָס עַל הַשׁוֹנֵי בַּפְּסוּקִים כְּפִי שֶׁהֲרֵאֵנוּ לְעִיל, מְזַכֵּר מְדַרֵּשׁ אַחֵר, שֶׁבְּקִרְיָא רֵאשׁוֹנָה מְעוֹרֵר תְּמִיּהָה (מְסַכַּת בְּרַכּוֹת דף ו עמוד א):

אָמַר לִיָּה רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק לְרַב חֵיָא בַּר אַבִּין: הַנִּי תְּפִילִין דְּמִרֵי עֲלֵמָא (=שֶׁל אֲדוֹן הָעוֹלָם) מַה כְּתִיב בְּהוּ? אָמַר לִיָּה: 'וּמִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָךְ' (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' י"ז). וּמִי מִשְׁתַּבַּח קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשַׁבְּחֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל? – אֵיין (=כֵּן), דְּכְתִיב: 'אֵת ה' הַאֲמַרְתָּ הַיּוֹם... וְה' הַאֲמִירְךָ הַיּוֹם' (דְּבָרִים כ"ו). אָמַר לְהַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: אַתֶּם עֲשִׂיתוּנִי חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, וְאֵנִי אַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם; אַתֶּם עֲשִׂיתוּנִי חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר: 'שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד' (דְּבָרִים ו'). וְאֵנִי אַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר: 'וּמִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָךְ'.

דְּבָרֵי הַגְּמָרָא תְּמוּהִים מְכַמֵּה סִיבּוֹת: א. מַה מִּשְׁמַעוֹת הַדְּבָרִים שֶׁהַקַּבִּי"ה מְנִיחַ תְּפִילִין, הֲרִי אֵיין לוֹ גּוֹף וְלֹא דְמוּת הַגּוֹף?! וּבּוֹדָאֵי שְׁאֵיין לְהַבִּין אֶת הַדְּבָרִים כְּפִשׁוּטָם. ב. לְרַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק בְּרוּר שֶׁהַקַּבִּי"ה מְנִיחַ תְּפִילִין וְכֹל שְׁאַלְתּוֹ הִיא מַה כְּתוּב בְּהוּ. מְנִיין לוֹ שְׁעוֹבְדָה זֹאת כֹּל כֵּךְ בְּרוּרָה הִיא?

כֹּאשֶׁר נִבְחַן אֶת הַפְּסוּקִים הַמְּצוּוִים עַל מִצְוֹת הַתְּפִילִין נִתְקַשָּׁה לְמִצְוָא שֶׁם אֶת שְׁתֵּי הַקּוֹבִיּוֹת הַשְּׁחוּרוֹת הַמְּעַטְרוֹת אֶת רֵאשֵׁינוּ וַיִּדְּנוּ. הַתּוֹרָה בְּצִוּוּי עֲמוּם אוֹמַרְתָּ (שְׁמוֹת יג, ט): 'וַיְהִי לָךְ לְאוֹת עַל יְדָךְ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עַיִנֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹכַרְתָּ ה' בְּפִיךָ כִּי בְּיָד הַזֶּקֶה הוֹצֵאתָ ה' מִמִּצְרָיִם. לְפִי פִשְׁט הַפְּסוּקִים, מַהוּ הָאוֹת עַל הַיָּד וְהַזִּכְרוֹן בֵּין הָעֵינָיִים? עַל כֵּךְ אוֹמַר הַרְשָׁבִים:

לְפִי עוֹמֵק פִּשְׁטוֹ, יֵהִי לָךְ לְזִכְרוֹן תְּמִיד כֹּאִילוֹ כְּתוּב עַל יְדָךְ. כַּעֵין 'שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לְבַבְךָ'.

בְּיִצִיאַת מִצְרַיִם הַתְּגַלָּה קִשְׁר כֹּל כֵּךְ מִשְׁמַעוֹתֵי בֵּין הַקַּבִּי"ה וּבֵין עַם יִשְׂרָאֵל. קִשְׁר הַמְּבוֹסָס עַל אַהֲבָה, מְחִיב אֶת שְׁנֵי הַצַּדִּים זֶה כְּלִפֵּי זֶה, וְבֹא לְיָדֵי בִיטוּי בְּמִצְוֹת הַתְּפִילִין. כִּשֶׁם שֶׁהֲרַעִיָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים מִבְּקֶשֶׁת מֵאַהֲבָה 'שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לְבַבְךָ', כֵּךְ הַקַּבִּי"ה מִבְּקֵשׁ מֵאִיתָנוּ שְׁנִיחַ תְּפִילִין בְּהֶם טְמוּנָה הַקְּרִיָּא 'שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל'. לָכֵן בְּרוּר שֶׁהַקַּבִּי"ה מְנִיחַ תְּפִילִין גַּם הוּא, וְכֹל שְׁאַלְתָּ רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק הִיא מֵהֶם הַפְּסוּקִים הַמְּתַאֲרִים אֶת אַהֲבָה שֶׁל הַקַּבִּי"ה לְיִשְׂרָאֵל הַכְּתוּבִים בְּאוֹתָן תְּפִילִין. רּוֹצֵה הַמְדַרֵּשׁ לְלַמְּדֵנוּ עַל הַבְּסִיס לְזוּגִיוֹת אִיתָנָה שְׁבַסִּיסָה אַהֲבָה וְדֹאגָה לְטוֹבַת בֶּן/בַּת הַזּוּג.

אסתר רון ז"ל – תולדות חייה

באסרו-חג פסח 1939, ביום שהנאצים נכנסו לפראג, יצאה מפראג הקבוצה הצ'כית שבין חברותיה היו מרים רוזנמן, ציפ בר"ט ז"ל, וכמובן אסתר רון ז"ל.
אסתר נולדה בסלובקיה. אביה היה מורה, שלימד בביה"ס היהודי עברית וגרמנית. ההורים נשארו בסלובקיה ונספו בשואה.
אסתר עלתה לארץ עם קבוצת הצעירות, והגיעה לבית צעירות מזרחי בת"א. הבנות התגוררו שם, למדו והשתתפו בבני-עקיבא. קבוצת הבנות מצ'כיה היתה מיועדת להגיע לנתניה. לאחר סיום הלימודים, הגיעה אסתר לקבוצת עלומים, שם פגשה את בנימין. החתונה התקיימה בחנוכה 1943. מאוחר יותר התגייס בנימין לצבא הבריטי ולבריגדה ונלחם בכל החזיתות, ואילו אסתר נשארה לבד, ותוך כדי המלחמה נולד בנם הבכור חנני.
בהרצליה נשלחה אסתר ללמוד תפירה, על-מנת להקים מתפרה, ומאז היתה התופרת הסלונית בסעד, ושמלות רבות עברו תחת ידיה האמונות.
לאסתר ובנימין נולדו 4 ילדים. ביי באייר תשכ"ט נפל בנם אריק ז"ל מכדור של צלף מצרי, ומאז האבל והעצב היו מנת חלקם של אסתר ובנימין וכל המשפחה.
לחנני, תמי ושלמה ולכל המשפחה - שלוחים תנחומינו הכנים. יהי זכרה ברוך.

קיבוץ סעד אבל
על לכתה של חברתנו
אסתר רון ז"ל
ומשתתף בצער המשפחה

אזכרה לאריה קרול ז"ל תתקיים ביום שלישי הקרוב (כדי בתמוז).
יציאה לבית-העלמין בשעה 17:50 מקו-לקו.
לאחר מכן תתקיים אזכרה בחוג המשפחה במועדון לחבר.

סיג'יה והמנות

אסתר 119

אסתר איננה אמר לי אתמול הטלפון הסלולרי ואני לא ידעתי את נפשי... הכרתי את אסתר כאשר בסוף ההריון עזבתי את עבודתי בלול ונכנסתי לעזור לאסתר בעבודות יד במתפרה. מצאתי לפניי אישה יפהפיה בהירת שיער ומאירת פנים. ישבנו במתפרה ותוך כדי עבודה הכרנו האחת את השנייה. לא שמעתי ממנה על משפחתה שאבדה בשואה והיא לא שמעה ממני על עברי, אבל על הבית החם שעזבה שמעתי גם שמעתי. על אבא מורה ומחנך ועל אמא כובענית, שעשתה נפלאות בידיה בעיצוב כובעים, אסתר שהמשיכה בדרך היצירתית הייתה מאד גאה באמה היוצרת. היא סיפרה לי שבנימין (במלרע) שירת בצבא הבריטי בזמן המלחמה ולא היה בבית כשנולד חנן הבן הבכור. גילינו שנולדנו באותו תאריך לועזי ומאז בכל שנה ועד השנה הקפדנו לברך זו את זו בתאריך זה שהיה גם תאריך מאד חשוב לעולם – שמונה במאי (סוף המלחמה).

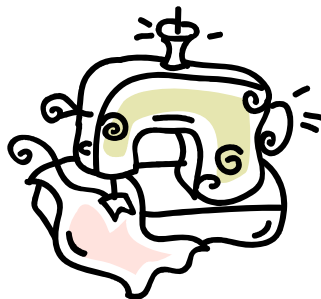
מבית היוצר של אסתר יצאו כל שמלות השבת של החברות ובעיקר כל שמלות הכלה. גם אני זכיתי, עוד בטרם עבדתי אתה, לשמלה יפהפיה ומוקפדת, במדידות קשרנו קשרים וכך ביום כלולותיי הוזמנתי לשבת בביתם של אסתר ובנימין שבצריף השוודי. אין ספק בלבי שאסתר הייתה אומנית יוצרת בכל המובנים, השמלות שהיא יצרה טיילו בכל שבת בשבילי הקיבוץ הצעיר ופארו אותם ביופי ובצבעוניות שלהן. באחד הימים בעודנו רכונות על שמלה כלשהי נכנס למתפרה ילד יפה תואר, דומה בדיוק לאמא שלו, הם שוחחו ואחר כך הילד הלך. אמרתי לה איך קוראים לילד היפה שלך? והיא בחיוך מרוצה אמרה לי, זה אריק והוא שובב גדול. לא נראה שהשובבות שלו הטרידה אותה, היא נראתה כל כך מרוצה... ובכל זאת אמרתי לה שזה תפקידם של ילדים – להיות שובבים, היא הסכימה אתי מייד.

הקשר עם אסתר המשיך גם לאחר שעברתי להוראה, ואחרי שנים כשהתבקשתי לתפור חצאיות לנערות, פניתי לאורים ותומים שלי, לאסתר, והיא הדריכה אותי בחביבות שהייתה חלק בלתי נפרד מאישיותה. החיים לא היטיבו עם משפחת רון ובי' באייר, בתאריך העברי של יום הולדתה של אסתר, נפל בנה אריק בתעלה מכדור של צלף. בית מלא חיים ותוסס אליו הגיעו חבריו וחברותיו הרבות של אריק, הפך באחת לבית עצוב, קודר, מתגעגע... קשה היה לראות את העננה שעטפה את הבית וקשה כפליים היה ליצור איזהשהו קשר שיוכל להקל את הכאב...

ובכל זאת החיים נמשכו, ואף כי הייתה אסתר אישה עצובה, היא המשיכה להוביל את משפחתה גם אחרי לכתו של בנימין לפני שנים אחדות. היא זכתה שבנה שלמה ובתה תמי והנכדות אדווה ומרגנית היו לידה בסעד. היא זכתה לראות את חנני מקים משפחה למופת, היא הייתה גאה בנכדיה ובניניה, והיה תענוג צרוף לראות את הנכדים והנינים מבקרים אותה בתדירות.

אף כי בשנים האחרונות נפלה גם עליה הזקנה, הראש של אסתר לא הפסיק לתפקד והייתה צלולה וחכמה עד שהקב"ה לקח אותה אליו. תהא נשמתה צרורה בצרור החיים, זוכרת ואוהבת

119 אסתר

"התמלאו רחמים אלו אל אלו והקב"ה מתמלא עליכם רחמים"

(ב"ר לג: ויק"ר לד.)

בעקבות שיעוריו האחרונים של הרב ארי בנושא פדיון שבויים התעוררה השאלה מה כל אחד מאיתנו יכול לעשות על מנת לעורר רחמי שמיים. "ואין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים, שהשבוי הרי הוא בכלל הרעבים והצמאים והעירומים..." (הרמב"ם, הלכות מתנות עניים פרק ח' הלכה י').

כך עלה הרעיון, להירתם למבצע חסד בקהילתנו, ואולי אין ימים מתאימים לכך מימי בין המצרים, שהם גם ימי "החופש הגדול"...

ביום שלישי ב' באב תשע"א (2.8.11 למנינם) אחר- הצהריים נתגייס לעזרת "חסד אמיתי" בארזת חבילות מזון רבות ככל האפשר, באיסוף קופות- הצדקה מבתי החברים ובספירת הבקבוקים למחזור- שפדיונם קודש ל"חסד אמיתי".

מי? - כל אשר ידבנו לבו, צעירים וותיקים, הורים וילדים, כולם מוזמנים, בתודה מראש!

היכן? - בחדר האוכל הימני החל מן השעה 17:00 אחר הצהריים.

כיצד עוד אפשר לסייע?

1. בתרומות באמצעות פתק ירוק (נמצא ב"שובך" עם כל פתקי התקציבים) לת.ד של ועדת צדקה.

2. בתרומת פריטי מזון יבשים לארון של "חסד אמיתי" בכלבו.

ומי ייתן ונזכה כולנו לרחמי שמיים, "ויתרווח העולם" (כדברי האגדה לעיל), וגם גלעד שליט ייצא סוף סוף מבור כלאו וישוב הביתה בריא ושלם, במהרה בימינו אמן.

חסות: *leifumit leifumi ונוצט אק ("חסד אמיתי")*

ועדת חינוך וועדת צדקה.

אוטובוס הקסמים

כמו בכל שנה אנו, ילדי התיכון, מפעילים את "אוטובוס הקסמים".

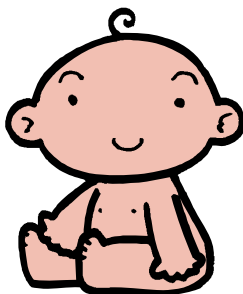
אוטובוס הקסמים הוא מסורת שבה אנחנו מגייסים כסף ואיתו מתנדבים במקומות שזקוקים לנו.

בשבועות הקרובים ננסה לגייס תרומות בקיבוץ. נשמח מאוד אם תוכלו להשתתף ולתרום...

נקיים מכירת קרטיבים בבריכה, נכין ונמכור עוגות למוצאי ט' באב ועוד ועוד.

נשמח אם כולכם תתרמו ותעזרו לנו לשמור על המסורת!

ילדי התיכון.

למרים ומשה בן-צבי

ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות להולדת הנין

נכד לאביה ויורם

בן לרחלי ויוני

חַיִּים לְכִימָה בְּקִיץ לְאוֹהֶט

בעקבות כנס הניגונים באורנים

אם יש את נפשכם לדעת את המעיין ממנו יכולים אנו לשאוב מים זכים, לרענן בהם את תפילתנו השגורה על פינו מצוות אנשים מלומדה, קומו וסעו לכם בימי הקיץ הלוהטים למדרשה באורנים. שם בין עצי אלון, אורן ותות – כשההר הירוק תמיד מביט בנו, ונד בכתפו בחוכמה של זקן ומלומד- שם צומחת לה מסורת עתיקה- חדשה של תפילה, מלאה כוונה וכנות.

וכעת, ללא מליצות... בשבוע שעבר השתתפתי בכנס הניגונים השני של המדרשה "בכינור וקול זימרה"- מפגש לימודי שכולו ניגונים וחוויה ל"מובילי קהילות" ולנגנים. וזאת עליכם לדעת: בצפון הארץ (וכיום גם במרכזה) מתקיימת פעילות ענפה של קהילות המבקשות לתת תוכן יהודי וישראלי לשבת ולחגים, לטקסי מחזור החיים, ללימוד יחדיו של מקורותינו העתיקים והחדשים. ראש וראשון להם היה שי זרחי מאורנים, מוביל קהילת "ניגון הלב" בגניגר, ועמו מוטי זעירא בגבעת-חיים איחוד, וכיום פועלות עוד ועוד קהילות כאלו, בקיבוצים, מושבים וערים כמו תל-אביב (קהילת "בית ישראלי"), ירושלים, יבנה ועוד.

פגשתי שם אנשים מופלאים, אנשי ארץ ישראל היפה, ללא שמץ גנדור והתנפחות, ויחד עמם- חובשי כיפות סרוגות בגדלים שונים, כיסויי ראש לנשים בעיצובים מגוונים, צעירים (מעט) ומבוגרים השרים במלוא ההתכוונות "וטהר לבנו לעבדך באמת". חלקם הביאו עמם כלי נגינה: תופים, גיטרות, חליל- צד וחליליות, והכניסו הרבה קצב ושמחה למפגשים. מה אומר ומה אדבר? כך בוודאי נשמעה שירתם ותפילתם של הלוויים על מעלות בית-המקדש...

הכנס יוחד הפעם לניגוניו של ר' שלמה קרליבך. שמענו הרצאות מרתקות על מקורות ניגוניו מניגוני חסידות מודז'ץ - מפי שרה פרידלנד בן-ארזה, מפי בן- דודה זאב קיציס, חבר מעלה- גלבע, ר"מ בישיבה שם ומומחה לפיוטים וניגונים חסידיים (סבא של שניהם הוא ר' אליהו כי-טוב, מחבר "ספר התודעה"). זאב השכיל לשלב בניגונים גם סיפורי חסידים ושיעור מרתק בזכות הנגינה מדברי רבי נחמן. כן זכינו להכיר את תלמידתו המובהקת של הרב קרליבך, מימי פייגלסון, שהיא רבה אורתודוקסית אך בארץ כמובן אינה מוכרת ככזו, ולכן עיקר פעילותה בארצות הברית. זכינו להופעה מחשמלת של צבי זלבסקי, (בשיתוף צ'לן צעיר מ"בית ישראלי" בשם יוני) משורר, מלחין, צייר וסופר סת"ם, פייטן במסורת אשכנז והחסידות, אשר בצניעות רבה הצליח להסביר את פרשנותו המוזיקלית של הרב קרליבך לפסוקי התפילה, ולהרקיד את הקהל פשוטו כמשמעו בריקוד סוחף בסגנון ההורה החלוצית של פעם, נשים וגברים יחדיו, דתיים וחילוניים (למרות שאני שונאת את התיוגים האלו...) ללא מחיצות, אך עם הרבה לב ואהבה.

את ניגון התפילה הישראלי/ עברי ייצגה דפנה זהבי, כלתו של דויד זהבי שסיפרה על חמיה ביחד עם ד"ר מוטי זעירא, מנהל המדרשה, שגילה סודות מרתקים מאחורי השירים. דפנה שרה בקסם וביכולת קולית מרשימה משיריו הידועים שהפכו זה מכבר לתפילות ישראליות כמו: "הליכה לקיסריה" של חנה שנש, "ניגונים" של פניה ברגשטיין, "עוד שדי פורח" ואף לימדה שיר תפילה שלו, אקטואלי תמיד – "וכתתו חרבותם לאתים".

ואני, שלבי עלה על גדותיו, חשתי כמה חבל שאנו איננו יכולים לשלב כלי- נגינה בתפילות השבת והחגים שלנו, (אולי יקום הרב שימצא לכך היתר בימינו? ואולי לפחות נתחיל בכך בתפילות יום העצמאות, פורים וחנוכה?) ואיך אפשר להפגיש את הדור הצעיר שלנו עם סגנון תפילה מלא- לב שכזה, ולאמץ אותו אולי בתפילות ראש- חודש בבית- הספר? ולמדתי גם שעגלתנו אינה מלאה מעגלתם, ואל לבי חדר "שביב תוחלת אמת לימים טובים מאלה" (עוד ציטוט משירו של ביאליק לעיל), ומי ייתן ויתקבלו תפילות כולנו ברחמים וברצון לפני היושב במרומים.

חַיִּים רַפָּא

נ.ב. ברגע האחרון: בזכות מרכזת- התרבות הנמרצת שלנו, נוכה אי"ה, להופעתו של צבי זלבסקי כאן בסעד, בשנה הבאה עלינו לטובה.

בימים ראשון ושני השבוע הקימו בני נוער של תנועת הקיבוץ הדתי ישוב של "חומה ומגדל" מהיסוד. הישוב הוקם בסמוך לאתר של בארות יצחק הישנה בנגב המערבי. עם אור ראשון נערך במקום טקס עלייה לקרקע והנפת דגל ישראל על תורן המגדל, בגובה של כ- 7 מטרים. המשתתפים התכנסו להכנסת ספר תורה ותפילת שחרית.

במהלך היום שהו בני הנוער ביישוב שהקימו, ולאחר מנוחה קלה עסקו בדיונים בערכה של ההתיישבות בימינו: האם היא עודנה אידיאל להגשמה? ואם כן – היכן? בעיר או בכפר? בעמק או בהר? בגליל, בערבה, בבקעה או בנגב? בשעות אחר הצהריים פורק המיזם.

בכוונת תנועת הקיבוץ הדתי לערוך את פרויקט ההקמה במתכונת קבועה עם בני נוער ובתי ספר רבים שכבר הביעו התעניינות ועם קבוצות של נוער מחו"ל שמגיעות לארץ ביוזמת בני עקיבא או גופים אחרים. מזכ"ל הקיבוץ הדתי, נחמיה רפל, מסר שמדובר בתוכנית חינוכית ממדרגה ראשונה שמאפשרת לבני נוער לחוות את המשמעות של "עלייה לקרקע" והקמת ישוב חדש על כל המשתמע מכך, לא רק באמצעות ספרי הלימוד וההיסטוריה, אלא באופן מעשי.

ביום חמישי כו' בתמוז תשע"א (28.7)

יום הזכרון לידידי'ה כהן ז"ל

בשעה 17:30 עליה לבית הקברות

בשעה 18:45 במועדון לחבר

- תפילת מנחה

- לימוד משניות – הרב ארי סט

- שיעור – הרב בני לאו: "סוד ה' ליראיו"

המשפחה

נר זכרון: כז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו אריה קרול ז"ל (תשס"ח)

כו' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל (תשמ"ד)

כז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל (תש"ח)

כז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל (תשנ"ד)

סיכום – קייטנת נכדים

קייטנת נכדים היא פנינה של הקיבוץ. ילדי הקיבוץ שסיימו כיתה ו' מארחים את הנכדים בני גילם. הקייטנה יוצרת גיבוש חברתי רב. מדהים לראות איך במהלך מס' ימים כה קצר נרקמים קשרים חברתיים כה חזקים בין הילדים.

שבוע זה עמוס בצורה יוצאת דופן באירועים ובפעילויות והחוויות רבות ומגוונות. רצינו לספר לכם קצת על מה שהיה.

ביום הראשון נפגשנו כולם למשחקי גיבוש, צבענו חולצות שרוססו בלוגו ייחודי של "קייטנת נכדים תשע"א...". משם המשכנו למשחקי ספורט אתגרי מקוריים במיוחד אשר גרמו לעניין רב ולגיבוש בין הילדים וקינחנו את היום בשחייה לילית בבריכת הקיבוץ.

את היום השני פתחנו במשחק "חפש את המטמון", משם המשכנו ליום בישול טעים במיוחד במשק-ילדים ואחר הצהריים התחלקנו לקבוצות והלכנו לארוחת ארבע מפנקת אצל הסבים והסבתות שם שמענו סיפורים מעניינים על הקיבוץ של פעם.

ביום שלישי ב 02:30 לפנות בוקר יצאנו לטיול זריחה באזור שדה בוקר, טיפסנו ל"מצפור ליפא" שם קיבלנו הסבר מעניין על המקום וצפינו בזריחה. משם המשכנו לטיול גיפים ארוך ומפותל באזור ולמשחקי ספורט אתגרי אשר גרמו לעניין רב אצל הילדים. חזרנו לקיבוץ סמוך לשעה 12:00 בצהריים מרוצים ועייפים אך זה לא מנע מהילדים ללכת ולהשתכשך בבריכת הקיבוץ.

עוד באותו היום סמוך לשעה 17:00 נפגשנו במועדון לחבר לפתיחת "בית-הקפה של ילדי סעד" בו אירחו ילדי הקיבוץ את חבריהם על כל המשתמע מכך: ערכו שולחנות, העמידו מלצריות והכינו כיבוד רב. את היום קינחנו בסרט ופופקורן.

יום רביעי היה מוקדש לתרומה לקיבוץ. צבענו את המיגוניות בסמוך למוסך ובבריכה. בשעות הערב ירדנו בטרקטור לשדות ל"קפה רלי" שם חיכה לנו פויקה חם וטעים במיוחד. את הערב ליוונו בניגון ושירה בלתי נשכחת...

ביום החמישי והאחרון ביקרנו ב"מעוז מול עזה" שם שמענו הסבר מעניין מפי סנדי פרידמן, חזרנו מזיעים ומרוצים והתחלנו בהכנות למסיבת הסיום אליה הוזמנו גם הסבים והסבתות.

במסיבה הוצגו כישרונות החבורה: נגינה, מופע כוסות וסטנד-אפ.

הקייטנה הייתה כיף גדול לילדים, לסבים ולסבתות ולנו צוות ההדרכה.

בהזדמנות זו נודה לכל האנשים היקרים אשר סייעו ותרמו מזמנם להצלחתה של הקייטנה:

תודה אישית וענקית למדריכים היקרים אשר בלעדיהם הקייטנה לא הייתה כפי שהיא: ירין יפרח, דור אש ומור אורן ולצד הטכני והארגוני שהוא תמיד "עזר כנגדי" – אישי היקר מנחם.

לענת אש שהייתה הרוח הגבית והמרגיעה בכל מהלך הקייטנה ועוד הרבה לפנייה...

ליצחק רסיסטל אשר תרם רבות מזמנו, העביר את משחקי החבלים בקבוצה בצורה מקצועית ביותר והוריד את הילדים בטרקטור לשדות.

לניצן לנדאו על הפויקה הטעים, לרננה לנדאו ודקלה היימן על העזרה הרבה בצביעת המיגוניות, לדותן גולדנברג, נחום לנדאו ואורן צרפתי ולכל הסבתות (ואולי הסבים?) אשר הכינו עוגות טעימות לילדים.

נהניתי מאוד מחוויה זו ואולי נפגש גם בשנה הבאה... המשך חופשה נעימה לכולם.

חצית פלאומנה – רכזת הקייטנה

קייטנת הנכדים (דברים אחסיבת הסיום)

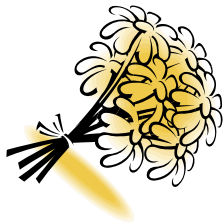

החלטתי ביזמתי מבלי שנתבקשתי לברך את מארגני קייטנת הנכדים והנכדים, לאחר שנכדי אמר לי: "סבתא, השבוע הזה היה הכי יפה בימי חיי" ואני בטוחה שהרבה ילדים הרגישו כך.

לחגית המרכזת, למדריכים- מור, ירין ודור, וכמובן לילדי הקייטנה הרבה ברכות. מסורת יפה ומבורכת בקיבוץ שלנו, מסורת רבת שנים שמחזיקה מעמד למרות כל השינויים שעברו על הקיבוץ, להזמין את הנכדים ילדי כתות ו' לבלות שבוע עם מקביליהם שגרים בסעד. עברו הרבה שנים מאז שאני כמטפלת לוויתי בקייטנות חלק גדול מההורים שלכם. מסתכלת אני עליכם ורואה את ילדי כצעירים חברים של הורים שלכם. חברים שגרו יחד באותו חדר שנים רבות. יש כאן מספר ילדים שההורים שלהם התעוררו לשמע הבקר טוב הראשון ממני. לא באתי לכאן לספר היסטוריה אלא רק להסביר מדוע אני כה נרגשת. הרבה תודות מגיעות לקיבוץ ולועדת חנוך של סעד, וכמובן לחגית ולכל הצוות. הייתה לכם קייטנה נהדרת שרק בקיבוץ ניתן לארגן כזאת. הכרתם גם חברים חדשים שזה השכר הנוסף שקיבלתם מפעילות זו. אנו מקווים שתצליחו לשמור על קשר גם לאחר השבוע, כי כולנו צאצאי המשפחה שנקראת קיבוץ סעד. ביליתם הרבה שעות בכיף, ואנו הסבים והסבתות היינו שותפים, בלילות מחכים לכם בשמחה שתחזרו מהפעילויות השונות וניתן לאמור שישנו השבוע קצת פחות, חלילה אין טענות. השארתם חותם בבריכה בציור קיר יפה, ובצביעת הממד ליד המוסך. אני בטוחה שזיכרונות מהשבוע הזה ילוו אתכם הרבה שנים. אני מאחלת לקיבוץ שלי שהפעילות הזו תמשיך למרות השינויים שעוברים עליו.

היום בחדר-אוכל נודע לי שצ"ש מיוחד מגיע מאתנו למנחם, בן-זוגה של חגית שהיה האבא של הקייטנים ויד ימינה של חגית. מנחם לקח חופשה מהעבודה בכדי לבלות אתכם - יישר כוח לך. אנו הסבים והסבתות מודים לכל הצוות המקסים המבוגרים והצעירים, ונודה להם במחיאות כפיים סוערות.

צ'פי רויק.

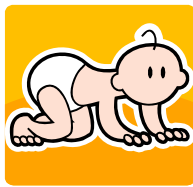
קייטנת נכדים תשע"א

קייטנת נכדים בסעד היא שם דבר, והנכדים מחכים בקוצר רוח להגיע אליה. השנה זכתה בתי, רוני, להשתתף בקייטנה, ולחוות שבוע מקסים בקיבוץ סעד. המנצחים הראשיים, חגית ומנחם בלומנטל, היו מדהימים. הם השקיעו הרבה מרץ בפעילויות המגוונות, היתה להם אוזן קשבת ורצון שהילדים יכייפו.

מור, ירין ודור היו מדריכים לדוגמא, שמחו עם ילדי הקייטנה והשקיעו רבות גם ביום וגם בליל. תודה לו. חינוך שממשיכה במסורת מבורכת זו, התורמת לגיבוש הנכדים ושילובם עם ילדי הקיבוץ.

מברכת קייטנה לכולם,

מבוקרה מיכל כהן (באס)

שנת תשע"א חלפה במהרה, כאשר התחלנו את השנה עם ששה בתים, לעומת חמישה שהיו בעבר. קלטנו בשמחה, בשנתיים האחרונות ילדים רבים מהמשפחות החדשות שהגיעו לקבוץ ובשל כך החלטנו לפצל את הגילאים ולפתוח גן פרטי נוסף לגילאי 3-4, שיאפשר הפחתת מס' הילדים בכל גן, וזה הוכיח את עצמו כדבר הנכון והטוב ביותר.

התחלנו את שנת הלימודים הנוכחית עם 107 ילדים ואנו מסיימים כעת עם 114 ילדים, שמתוכם 9- ילדי חוץ והשאר ילדי חברים ותושבים.

בחופש הגדול הנוכחי מגיעות משפחות חדשות נוספות לסעד, שאת ילדיהם נקלוט לקראת פתיחת שנת הלימודים, כך שנתחיל את השנה עם כ- 120 ילדים, ובמהלך השנה אמורים להצטרף תינוקות נוספים. הילודה גבוהה תודה לאל, השבילים הומים מילדים... והבתים מאוכלסים בתפוסה כמעט מלאה. כן ירבו! מספר הילדים בגילאי 3-6, יהיה גם הוא גדול מבעבר, ולכן נזכה כנראה לשלושה גנים של משרד החינוך, דבר שלא היה כמוהו בסעד: גן צעיר מוכר על ידי משרד החינוך של גילאי 3-4, ושני גנים מקבילים של גילאי 4-6. אנו עסוקים בימים אלה בשיבוץ סופי של חלוקת הילדים לגנים המקבילים ושיבוץ סופי של הצוותים לשנת הלימודים הבאה. מלאכה זו מורכבת ביותר ודורשת לקיחת גורמים רבים בחשבון, נתפלל שנצליח להשביע את רצונם של רוב ההורים.

הקשרים שלנו עם הגורמים השונים במועצה הולכים ומתהדקים... אנו בקשר רציף עם מנהל מחלקת החינוך, מפקחת הגנים, רכזת מדור גנים, מרכז חוסן, רכז הגיל הרך וכל הגורמים הפרא-רפואיים העובדים מטעמם. לזכותם יאמר שהם משתדלים לתת לנו מענה לכל שאלה ובעיה שעולה, כמו כן הם דואגים להתמקצעות הצוות החינוכי ומסייעים לנו מאוד בארגון השתלמויות וכנסים המסובסדים על ידם. קיימת תחושה טובה של שיתוף פעולה והרבה מאוד רצון טוב מצידם לייעל, ללמוד, להשתפר, להדק את שיתופי הפעולה ועוד ועוד. יישר כח גדול לכל הנושאים שם בעול!

לראשונה השנה, לקראת סוף החופש הגדול – נסגור את מערכת הגיל הרך לשבוע שלם. את המהלך התחלנו לפני כחמש שנים, כאשר המטרה והשאיפה היו להגיע בהדרגה לשבוע שלם, כך שעלינו לאט לאט מיום, ליומיים ולשלושה ימים, והשנה לששה ימים. קיבלנו לכך גיבוי וחיזוק מצד הורים רבים שהבינו את חשיבות ההפוגה הן לצוות והן לילדים. קבוצים רבים העלו את משך הסגירה לשבועיים בשנים האחרונות, אך אנו מסתפקים בשבוע. משנת הלימודים הקרובה, נסגור את המערכת גם למס' ערבי חג – ערב ראש השנה, ערב יום כיפור וערב ליל הסדר. חשוב לציין שקיבלנו אישור על כל מהלך הסגירה מהנהלת הקהילה כבר לפני שנה, אך ניישם זאת רק מהשנה הקרובה.

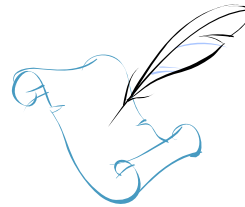
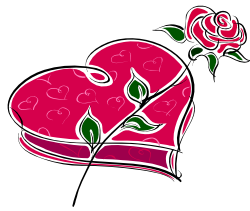
נייחל להמשך קיץ נעים ויחסית שקט... (המייגונים העוטפים את כל הבתים מוסיפים לתחושת הבטחון והרוגע) ולפתיחתה של שנה רגועה וטובה.

3 כרי life וי

ליהודית ויעקב מוסנזון
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
לנישואי הנכד חן חיים,
בנם של תמר ואהרן ברח"ד,
עם בחירת ליבו אוריה

לאתו ושמחה ליון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונת הנכדה יפה
בתם של אמיר ושרה מלאכי

לפני כמעט שנה, בקשנו לשוב ולהתגורר באופן זמני בסעד, עד שתתפנה לנו דירה באור הנר, שם אנו בונים את ביתנו. לא האמנו שהחודשיים- שלושה יהפכו לשנה כמעט, שנה נפלאה בה חיינו, התחברנו, והרגשנו ממש בבית.

רצינו לומר תודה מכל הלב למוסדות הקיבוץ (ולעופר במיוחד), על הנכונות, ההתעניינות והסבלנות הרבה. רצינו לומר תודה לנותני השירותים שעזרו וסייעו בכל עניין ודבר באדיבות ובמהירות, במיוחד למוישלה גינזברג, וליואל עברון שנזקקנו לא פעם לעזרתו. רצינו לומר תודה לכל האחראים על האירועים, ההפעלות המיוחדות לילדים ולכל המשפחה, שטרחו והזמינו אותנו במיוחד, נהנינו מאוד לקחת חלק ולהרגיש שייכים. ובמיוחד רצינו לומר תודה לכל אותם חברים ותושבים שהאירו פנים, שאלו, התעניינו, הזמינו לקפה וגרמו לנו להרגיש לגמרי בבית! בשנה החולפת גילנו מקום חי ותוסס, עם חדר כושר פעיל ונעים, בריכה נהדרת, המון תרבות, פעילות לילדים ובעיקר אנשים טובים באמצע הדרך. מקום שכיף לחיות בו! זו הייתה שנה נפלאה וסעד תישאר תמיד עבורנו ועבור ילדינו- בית חם ואוהב. מוזמנים תמיד לבקר אצלנו באור הנר, להתראות בשבילי הקיבוץ!

ספ, צומח, צדו ונצה כראון

צרה קייצ'י בקריכה

ביום חמישי ה- 25.8 כ"ה אב נקיים ערב משפחתי בבריכה. ברצוננו לפתוח את האפשרות להקמת דוכני מכירה למיטב התוצרת של חברי/ תושבי סעד. המעוניינים להציג את מרכולתם – מוזמנים לפנות לחמי בהקדם. ארגון ולוגיסטיקה של הדוכנים- באחריות בעלי הדוכנים.

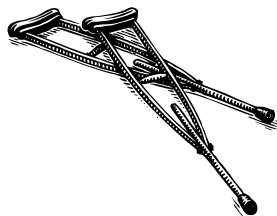
1. תרבות

וצד אחדות בקריכה

הבריכה תיפתח מעתה לשחיה לילית לגברים
כל יום שלישי בין השעות 20:30 ל 22:00.
נתראה בבריכה!

מיד-שרה בשדרות התקשרו אלינו, שזוג קביים נלקחו לסעד לפני מספר חודשים - ולא הוחזרו.

נא להחזירם בהקדם.

נהל בית